

Моржътъ-майка изрева глухо отъ гнѣвъ и мжка, издигна се на бедрата си и поиска да се хвърли върху мечката. Но тя ловко избѣгна удара и се огледа, за да разбере, къде е мечето ѝ.

Изплашено отъ внезапния шумъ, но обзето отъ любопитство, мечето току-що излѣзе изподъ развалинитѣ на ледената кѣщичка. Майка му го хвана съ жби за врата и, като го отдрѣпна на страна, съ силенъ ударъ на лапата си го отхвърли далечъ отъ опасността. Въ сѣщото време съ глухо рѣмжене тя му внуши спасителенъ страхъ, който е толкова полезенъ за децата, особено за децата на дивитѣ животни. Когато мечето се изправи, любопитството му не изчезна, но то вече знаеше, че не бива да се приближава до онова, което го интересуваше.

Като чува рева на женския моржъ, старитѣ моржове се спрѣха. Съ хрипавъ ревъ тѣ се обърнаха, за да отидатъ на помощъ на женската. Мечето се огледа несъзнателно. Инстинктътъ го накара да види, свободенъ ли е пътятъ, ако стане нужда да бѣга. Следъ това то седна и малкитѣ му блестящи очички се задвижиха бързо, като изглеждаха ту грамаднитѣ моржове, които идѣха, ту бѣлата, дълга, мършава фигура на майка си.

Половина минута мечката остана на мѣстото на битката, като ловко избѣгваше нападението на моржа-майка и дори му нанесе съ лапата си два три удара, които биха убили всѣко друго животно съ по-тънка кожа. Но тя разбираше, че нѣма защо да рискува здравето си и бждещето на своето дете; не бѣше нужно да влиза въ бой съ дветѣ грамадни животни, които се движеха къмъ нея. Когато тѣ бѣха на разстояние една крачка отъ нея, тя изведнѣжъ се отмѣсти на страна и отиде при мечето. Тя дори и не избърза, защото моржоветѣ се движеха твърде бавно.

Тѣ се опитаха да я преследватъ и се потѣтриха още нѣщолюк метрa, така че мечката и мечето трѣб-